

TOVERI
(THE COMRADE)
The organ of the Finnish workers in the Western States. The only Finnish Daily in the West. Published Daily, except Sunday, at Astoria, Oregon, by the Western Workers' Publishing Society.

Office Seventh and Commercial St.,
Opposite Post Office.
Phone: Office 365, Editorial Dep't 832
Post Office Address:
TOVERI, Box 99, Astoria, Ore.

EDITORIAL STAFF
Elis Sulkkanen, Managing Editor, Sulo Syvänen, Alex Sevo, Toivo A. Johnson.
Entered as second-class mail matter July 18, 1912, at the Post Office at Astoria, Oregon, under the Act of March 3, 1879.

Vaalitaistelu ja parlamentarismi

Toveripiireissä yhä väitellään vanhasta kysymyksestä: parlamentarismien merkityksestä työväenluokalle. Paljon onkin asiaa väärin tulkittu, otettu ja sen avulla harhaan johdettu. Ja sen takia juuri tässä kohden kaikki kysymyksen kapinallinen vaisto löytyäkin matalimman aikan kulkeva yli marxilaisen periaatteiden.

Se sosialistinen liike, joka vuoteen 1914 oli vallitsevana muotona maailman työväenliikkeessä, teki vaalitaistelusta ja edustuksellista toiminnasta rakentavan uudistusliikkeen kapitalistisen valtion säilyttämisen ohjelmalla. Muistettakoon vain minkämoisen likatuvan nämä valtion reformeeraajat laskivat niitä vastaan, jotka tämän ohjelman parvarillisen luonteen jo aikaisempina vuosina olivat ja sitä vastustivat. Nämä marxilaisuuden mataloisit ja sen väentäjät tahtoivat muodostaa sosialistipuolueita vain suuria positiivisten uudistusten puoleita, joka saavuttava enemmistön eduskunnassa ja sitä tietä äänestyksellä kumoo koko riistojärjestelmän. Johtajat puhuivat äänestäjien mieliksi saadakseen niiden kannatuksen. Ja mitä enemmän tämänlaisen katso- muksen mukaisella toiminnalla puolue ulkonaisesti kasvoi, sitä surullisemmaksi sen sisäinen kestävyys ja vallankumouksellinen kunto muodostui.

Tämä sosialistisiin fraaseihin peitetty parvarillisuus työskenteli kapitalistisen kansanvaltion pohjalla olettaen sen tarjoavan riittäviä mahdollisuuksia työväenluokan yhteiskunnallisten aatteiden toteuttamiseksi ja järjestelmän muuttamiseksi. Tätä katsantokannalta hyökkäsivät kaikkia muita työväenliikkeen muotoja paitsi äänestämistä ja se johti surulliseen parvarilliseen luutumiseen ja todellisen työläisomaisen ja kumouksellisen hengen halvaantumiseen. Jopa sitte Toisen Internationaalin aikaiset puolueet lopullisesti kukistuivat.

Tämänlaisia käsityksiä ja siihen perustuvaa edustuksellista toimintaa on vastustettava. Se on parvarillista politiikkaa työväenliikkeen nimessä harjoitettava. Ja se on pettävämpiä kuin itse parvarillinen politiikka, koska sillä on muutamia työläisomaisia fraaseja käytettäväänä ja koska se imee käyttöönsä työväenliikkeen nimeä, jotta se voisi jättää huomioon ottamatta parlamentarismia ja siihen rajoittumisen on tosiasialisesti jo siirtymistä kapitalistien puolelle, kuten muuan teoreetikko selittää.

Mutta tästä ei lainkaan johdu sellainen yksinkertainen johtopäätös, että sosialistinen työväki voisi jättää huomioon ottamatta parlamentarismia ja vaalitaistelut. Sosialistit muodostavat valtiollisen liikkeen johtajiksi maassa. Sosialistien tarkoituksena on valtiollisen vallan valloittamisen kautta päästä yhteiskunnassa kontrolleraavaksi luokaksi ja sen kautta lopettaa tuotannon ja laon välineiden yksityisomistusta ja toimeenpanna niiden yhteiskunnallistaminen ja riistojärjestelmän ja kaikkien riistämistä tukevien laitoksien ja muotojen poistaminen.

Tämän päämäärän saavuttamiseksi täytyy köyhälistön ensimmäiseksi vapautua kapitalismin henkisesti riippuvaisuudesta ja hallussuudesta. Tässä työssä kasvatetaan jatkuvasti köyhälistön voimia päämäärän saavuttamiseksi. Ja köyhälistön täytyy käyttää tässä työssä hyväkseen kaikki mahdollisuudet ja asemat, mitä kapitalistinen järjestelmä tarjoaa. Historian loikkaa ajaa köyhälistön aina käyttämään niitä aseita, joita parvaristokin käyttää.

Luokkien välisten suhteiden vaihtelu, voimasuhteista ja työväenliikkeen kehityksestä riippuu mikä taistelumuoto milloinkin on etualalle asetettava. Toisinaan on aikoja, jolloin ta-

loudelliset taistelut ja joukkojen liikehtimiset muodostavat pääasiallisen toimintamuodon. Toisinaan taas valtiollinen toiminta rajoittuu pelkkään agitaatioon ja järjestämiseen sekä myöskin parlamentariseen toimintaan. Tilanteesta riippuu mihin työväenjoukot pääpainon haluavat asettaa. Se riippuu myöskin parvariston menettelytavoista ja niiden voimasta hallita sorrettuja luokkia. Parvarillinen diktatuuri monta kertaa tekee mahdolliseksi kaiken muun paitsi äänioikeutettujen äänioikeuden käyttämisen. Se rajoittaa sitäkin. Se tekee mahdolliseksi köyhälistön edustajien esiintymisen. Mutta se ei voi yhteiskunnallisten lakien mukaan tehdä mahdolliseksi kaikkia valtiollista agitaatiota, koska parvaristo ei voi muodostaa niin kiinteää kokonaisuutta, että erilaisten valtiollisten puolueiden esiintymiselle ei löytyisi tilaa. Tämän yhteiskunnallisen ristiiridin perusteella köyhälistöllä on kaiken aikaa joitakin yleisvaltiollisia toiminnan mahdollisuuksia. Huomatavinen sellainen on edustajien valitsemisen valtion edustuksellisiin laitoiksi. Tätä oikeutta hyväksyen käyttäen Venäjän bolševikit ottivat osaa duuman vaaleihin. Samalla tavalla Suomen maahan löytyi työväestö ilmeisesti itsestään jotain valkoisen terrorin keskeltä ensimmäisissä eduskuntavaaleissa. Ne ottivat siihen osaa, ei sen tähden, että he olisivat hyväksyneet Venäjän tasarivaltaa ja sen keppihöystöä, valtakunnan duumaa, eikä Suomessa sentähden, että he olisivat hyväksyneet Suomen valkoisen hallituksen komennon, mutta sen tähden, että he pääsivät sinne sieltäkään sanomaa työväenjoukoille ja koko maailmalle työväenluokan joukkotahdon ja tuomaan ilmi vihasa ja tuomionsa järjestelmää vastaan. Protesti- ja agitatio- näkannalla ottavat kaikkien maiden todelliset sosialistit eduskunnalliseen toimintaan osaa. Saksan kommunistit ja itsenäisten sosialistien vasemmistolaisten nekin ottivat osaa parlamenttivaaleihin työskennellessään tämän laitoksen sisällä. Samoin ovat toimineet Rumanian ja Ruotsin vasemmistolaisten ja sekä kaikkien muiden maiden tehtävästään tietoiset köyhälistöpuolueet — ne nimittäin, jotka eivät opportunistin mukana ole pettäneet työväenluokan parhaampia etuja. Edustuksellisen toiminnan on agitatio- ja herätystyötä joukkojen keskuudessa. Sen kautta voidaan ottaa parvarillisen kansanvaltion vaiheelliset muodot, paljasta järjestelmää ja osottaa työläisille heidän historiallinen velvollisuutensa ja tehtävänsä kapitalismin ja sen laitoksia kohtaan. Mitä pienemmät köyhälistön mahdollisuudet vähälukuisuutensa ja vähäisen merkityksensä takia ovat, sitä suuremmalla syyllä on käytettävä hyväksenen jokaista vaalitaistelua ja otava mukana niissä. Ne ovat valtiollisen elämän käymiskausia ja niiden mukana voidaan tehdä enemmän agitatio- kuin muu- lloin. Niiden avulla köyhälistöllä on paras mahdollisuus tuottaa voimiansa valtiollista suuruutta ja sen vallossa voi se asettaa itselleen tehtäviä, jotka sen voimasuhteisiin soveltuvat.

LAIN TULKINNASTA

Noin kaksikymmentä vuotta takaperin laadittiin Coloradon valtiossa kahdeksantuntin työ- päivälaki. Se saatiin aikaan e- tupäässä kaivantöiden unio- iden (L. K. L:n) toimesta, mutta koski kaivantöiden ohella muitakin työaloja. Kaivantöy- tiö, kuten tavallista, kieltäytyi- vätkin lakia noudattamasta ja kysymys joutui oikeuslaitosten ratkaistavaksi. Juttu joutui lopulta valtion ylioikeuden eteen, joka kumosi lain sillä perusteella että "metallien kaivaminen ja kaivantöy työnsä, on yksi- tyistä businesta, johon valtion poliisioikeudet, joille laki perustuu, eivät voi ulottua."

Siten syrjäytettiin kahdeksantuntin työpäivälaki silloin ja seurauksena oli suuri Colorado metallikaivajain lakko vv. 1903—04.

Nyt on Coloradossa laadittu samalainen laki kuin Kansas- sakin, se nimittäin, ettei työläiset saa tehdä lakkoja, vaan kaikki riidat on jätettävä erityisen oikeuslaitoksen päätettäväksi, joka taas puolestaan on täydellisesti työntekijöiden hallittavana. Tätä lakia vastaan ovat kaivantöiden unionit siellä alkaneet taistelua ja nyt on valtion oikeuslaitos päättänyt, että "koska kaivantöy on läheis- tyä yleisen etua ja hyvinvointia koskeva tuotantoala, on valtiolla yleisön etujen suojelemiseksi oikeus valvoa ettei tämä teollisuusala tarpeettomien ja poistettavissa olevien syiden tähden seisahdu ja tuota aiheuttamia kärsimyksiä."

Kaivantöy on nyt siis yleis- tä "businesta", johon valtiolla on valvontaoikeus. V. 1900 se oli yksityistä "businesta", johon valtion valvontaoikeus ei ulot- tunut. Edellisellä kerralla tah- toivat kaivantöyriidat rikkoa valtion lainlaatujaan laatimaan lain. Tällä kertaa tahotoivat työläiset tehdä samoin ja siksi ovat päätökset näin suoranaises- ti toisilleen vastakkaiset.

Sellaista on parvarillisten oi- keuslaitosten lainlukuista mil- jöin työläisten edut ovat kysy- myksessä, niin paljon kuin ne muuten vakuuttavatkin pitävän- sä kiinni johdonmukaisuudesta — Päästäkseen voitolle, luoda- kseen ja lujittakseen sosia- lismin, proletariaatin tulee rat- kaista kaksinaiminen eli kaksiy- teinen tehtävä: ensiksikin tem- mata mukaan pääoman vastai- sen taistelun alttiilla sankaru- dellaan koko työtätekevien ja riistettyjen joukko, innostuttua se, järjestä se, johtaa sitä par- variston kukistamiseksi ja käi- kinkäisen sen vastarinnon täydelliseksi tukahuttamiseksi; toise- ksi, johtaa perässän koko työtä- tekevien ja riistettyjen joukkoa kuin myöskin kaikkia pikkupor- varillisia aineksia uuden talou- dellisen luomistyön tielle, uuden yhteiskunnallisen yhteyden, uuden työkirin, uuden työjärjes- telmän luomisen tielle, joka yh- distää tieteen viimeiset saavut- tukset ja kapitalistisen tekniikan tietoisten, sosialistista suur- tuotantoa luovien työnteijöiden kanssa.

— Uskonnon lakkauttaminen olemasta kansan harhakuvitelu- na onnena on kansan todellisen onnensa vaatimaa. Vaaimus, että kansan on luovuttava ilaan- sa koskevista harhakuvelmista on samaa kuin vaatimus, että sen on jätettävä sellainen tila, tarvitsee harhakuvelmia. Us- konnon arvostelu on siis sen murheenlaakson arvostelun itä, jonka pyhimysloistena uskonto on. — (Karl Marx kirjoitukses- saan "Hegelin oikeusfilosofian arvostelua").

— Tietämättömyys on paha- henki. Me pelkaamme, että se on vielä aikaansaava monta mur- henäytelmää. Hyvällä syyllä o- vat Kreikan suurimmat runoil-ijat antaneet Mykenen ja The- ban kuningassukujen kauheissa murhenäytelmissä sille traagilli- sen kohtalon osan. — Karl Marx aikauslehdessä "Die Rheinische Zeitung".

Eräs suunnitelma kapitalismin pelastamiseksi

Kapitalismin pelastus, se on nyt parvarien problemia. Ja parhaat päät pohtimassa. Eräät niistä ovat pohtineet tulleet varsin merkittäviin tuloksiin.

Englantilainen taloustieteilijä John Keynes oli sodan aikana valtiovaraston palveluksessa. Sitten sen edustajana Pariisin rauhan konferenssissa. Edusti rahaministeriä korkeimmassa talousneuvostossa, mutta erosi vii- me kesänä, kun kävi selväksi, että ei tule korjauksia Versaillesn rauhan ehtoihin, joita piti turmiollisina. Kirjoitti sitten asiasta teoksen, jota ilmotetaan amerikalaisissa liberaalisissa ja sosialistisissa julkaisuissa. Sitä kannattaa joku riivi selostaa.

Taloudellisen työväenliikkeen edistyminen

Mutikas on työväenluokan taistelun tie. Paljon vastuksia ja vaaroja on voitettava. Askeinen metsä- ja sahamily- työläisten lakko keski- valtioissa taas mitä vaikuttavampiin osotti ettei vanhoillisen ammat- tiunionismin mukaisilla menet- telytavoilla enää kyettä teollisuustyöläisten taisteluuta voit- tamaan. Vanhoilliset toimijat asettavat taistelun alun pitään liian alhaisiin rajoihin ja täyt- tävät unionit parvarillisella hen- segellä. Tässä lakossa osotti A- merikan Työväenliitto taas ettei se välitä ammattiomien työläis- ten liikkeistä eikä niiden avuis- tamisesta, huolimatta siitä vaika- ka unionit kuuluvatkin siihen. Union virkailijat joutuivat tun- nustamaan nään edessä ja al- koiivat selittää työläisille, että heidän on lähettävä paikka- kunnalta ja niin jai asema rik- tonneille. Hajanaisuus ja hoitoti- tomuus on yleensäkin tunnettu tämänlaisissa lakossa. Näiden työläisryhmien tuotannollisista asemasta johtuu, että mikäkin järjestö ei menesty hyvän ja kiinteän unionijärjestön luomisessa tällä alalla. Mutta nämä työ- läiset ovat olojen pakottamina perin tyytymättömiä ja siitä syystä vanha unionismi heidän keskuudessaan on huonoimmis- sa kirjoissa. Ja mitä enemmän kapitalistit vihaavat heidän o- maa tunnustamaansa teollisuus- unionistista liikkeestä, sitä sitke- ämmällä uhrattavuudella he siihen luottavat — kaikkin vir- heineenkin.

Uuden unionismin kehityksessä on huomattava useita suuntavi- rtoja siinäkin. Itse I. W. W. n keskuudessa on erilaisia virto- uksia. Toiset haluavat siitä muodostaa pelkän käytännöllisen unionistisen liikkeen, joka ylittää suistaisi puheet yhteis- kunnallisesta vallankumouksesta ja työskentelisi vain työläis- ten työ- ja palkkasuhteiden kor- jaamiseksi. Toinen suunta pu- huu järjestelmän perusteellises- ta muuttamisesta, teollisesta yhteiskunnasta, mutta käytännöllis- sessä työssä, unionistisen lii- keen lakien mukaisesti, joutuu siltikin rajoittumaan siihen, mi- hin edellinen ryhmä haluaisi a- settaa, nim. työläisten järjesty- miseen. Eräs ryhmittymä saat- ta vielä pitää sitkeästi kiinni pikkuparvarillisista kapinaopeis- ta ja luottaa teoreettisessa suh- teessa aatemaiilmaan, jota kan- nattavat ja kannattavat kaiken- laiset sosialistista työväenliiket- tä ja valtiollista toimintaa ym- märtämättömät ja sitä vastusta- vat ainekset useissa Euroopan maissa, varsinkin Italiassa, Espanjassa ja Ranskassakin. Tä- llaista katsantokannalta vastustetaan kaikenlaista poliittis- ta toimintaa ja kun siihen liittyy eri järjestöjen ja liikkeiden välisiä riitakäsityksiä ja niiden kartuttama viha ja katke- ruus, niin virheellisyudet ovat vastahakoiset pois lähtemään.

Viimeaikaiset kansainväliset tapahtumat ovat kuitenkin suu- rassa määrin luoneet yhtenäis- tä pohjaa kaikkien todellista luokkataistelua kannattavien ai- neusten yhtymiselle. Kolmannen Internationaalin edustaja on Skandinavian maissa toiminut

lille rajaa jääviin hiili- ja rau- takaivosten yhteistoiminta, niin ettei tuotanto häiriinny; Kan- sainliiton valtioiden kesken jär- jestetään vapaa kauppa (tulliraj- kuita pois!). — 2) Liittovallat kuittaavat keskenään sotalai- nansa, joita on 4 miljardia pun- taa. Tällöin menettäisi Ameri- ka 2 milj. ja Englanti 900 milj. Smk.; Ranska hyötyisi 700 milj. ja Italia 800 milj. puntaa. — 3) Euroopan jaloilleen auttamiseksi on järjestettävä keskenäinen suuri laina, ehkä 200 milj. pun- ta. Tämä siksi, että Europan hallituksille ei nyt voi uskoa velkaa ilman toisten takeita. — 4) Venäjän saarto on lopetettava ja annettava Saksalle oikeus auttaa Venäjän talouden järjes- tämistä, sillä sille se kuuluu.

— On turhaa keskustella siitä voisivatko tämän liberaalin jär- kiniekan ehdotukset pelastaa ka- pitalismin ja luoda sen yhtenä- isen maailmantalouden, jonka hänkin käsittää ihmiskunnan e- linehdoksi. Ne ehdotukset o- vat näet täysin sopimattomat imperialismin maailmaan. Kap- italismi on auttamattoman ris- tiirittäinen. Se ei tällaisin kei- non edes yritäkään itseään pe- lastaa. Aseita se teettää ja ase- joukoilla rajoja vartioi, vaikka sadat miljoonat nälkään näenty- vätkin. Siksi se myös, vallanku- mouksellisen proletariaatin kaut- ta, omaan kaivamaansa kuop- paan kaatuu.

TULEVA EDUSTAJAKO-KOUKSEMME

Tov. F. Broman, New Yorkista, kirjottaa Raivaajassa tu- levan syksyisestä edustajakokouk- semme ja suosittele, että kokouksen pitäminen tänä vuo- na sivuutettaisiin, lykättäisiin vuodeksi eteenpäin ja siten sääs- tyvät varat lahjoitettaisiin jär- jestö puolesta Toverille ja Ca- nadassa ilmestyväälle Vapaudel- le, joka myöskin on pyytänyt rajan tällä puolen olevalta S. S. Järjestöltä avustusta.

Tuo esitys on tämän kirjo- tajan mielestä paikallinen. Sään- tömme kyllä määräävät kokouk- sen pidettäväksi vuosittain, mutta onko meillä sellaisia asio- iat tällä kertaa, että niiden täh- den kannattaisi tuhansia dolla- reita ruveta kuluttamaan? Jär- jestö-rakenteemme on juuri saa- tu muokattua uuteen asuun, piiri-järjestöt on poistettu, niil- le kuuluneet tehtävät ja valtuu- det jaettu järjestöme keskus- viraston ja aluejärjestöjen kes- ken, samoin kuin niille kuulu- neet varatkin. Keskusvirasto on toiminut sen mukaan kuin sää- nöt ovat sille määränneet ja aluejärjestöjen heikkouksia, jos sellaista on ilmennyt, ei tarvit- se yleismaailman edustajakokouk- sen kautta lähteä korjaamaan.

Tietystykään ei järjestöme keskusvirasto ole toiminut sil- lä tavalla kaikissa tapauksissa että se olisi kaikkia aineksia järjestöme tydyttänyt. Se on pistänyt puoleellisuuttaan esiin sangen tuuntuvi monien kysymysten yhteydessä ja eri tehtäviä täyttyessään, mutta teknillisesti se on täyttänyt sen uudet sääntömme ja uusi järjestömenettelymme siltä vaatii. Se on pistä ollen eri mieltä keskusviraston menettelyyn näh- den, johtuu käsitysten eroavui- suudesta siihen nähden miten ja mihin suuntaan olisi järjes- tömme toimintaa ohjattava.

Viimeinen edustajakokouk- semme taas osotti etteivät edus- tajakokoukset ole parhaita rat- kaisijoita näille mielipide-ero- vaisuuksille. Päätettiin kokouk- sen enemmistö erota sosialis- tipuolueesta ja yleisäänestyk- sen kuitenkin kumosi. Mutta yleisäänestyksen päätöksestä huolimatta me emme ole paljo- kaan yksimielisempiä nyt kuin viime vuonnakaan. Ja varnana voidaan pitää että vaikka pi- dettäisiin miten diplomaattinen kokous, ei se voisi olemaale- via eroavaisuuksia poistaa. Ne soveltuvavat yhteen vasta ajan kuluttamassa ja kuuraamina. Ei- vätkä ne itse asiassa näytä niin sovitattomina olevan, että niid- kenkään tähden tarvitseisi ko- kousta pitää. Viime vuoden ko- kemukset ovat nyt jo kulutta- neet särkeä pois kummankin puolen puskupäästä niin paljon, että nykyisellään yhteisymmä- ryksellä voidaan huoletta jätää odottamaan mitä aika tuo täl- le, kummam suunnan se näyt- tää oikeaksi ja kumman väärä- räksi, tai osottaako se että mo- lemmat ovat joissakin suhteis- sa väärässä ja taas toisissa suh- teissa oikeassa.

Sitäpaitsi onhan järjestön kes- kusviraston menettely helposti oikaistavissa yleisäänestyksen kautta, jos se vääräksi katso- taan. "Vasemmistolaisiksi" i- tseen nimittävät ovat tämän vuoden hallinneet keskusviras- toa. Se mitä he suvaitsevat ni- mittää oikeistoksi, on kapinoi- matta tyytynyt heidän hallin- toonsa, vaikkakin heidän voit- toansa, viraston hallinnon saami- seen nähden, onkin pidetty e- nempi vahingoista ja edullisista sattumista kuin todellisesta vo- masta johtuneena. Jos n. s. o- keisto luulee omaavansa enem- mistön, on sillä tilaisuus koet- taa nyt vuorostaan saada viras- to käsiinsä, eli ainakin koettaa saada kompromissin, se on saat- ta virasto sellaisiin käsiin, et- tei se, nykyisen hallinnon ta- voin, ole ehdottomasti kummal- lakaan puolen. Toivottavasti "vasemmisto" tyytyy siihen yh- tä pienellä nurmalla kuin oi- keistokin on tyytynyt nykyi- seen komentoon. Selittäväthän hekin luottavansa enemmistö- valtaan työväenliikkeen sisäisiä asioita ratkaistaessa.

Näin olen siis, kun sanomi- sen arvioita käytännöllisiä teh- täviä ei kokousta varten ole, kun taktiikka-erimielisyydet ei- vät sen kautta kuitenkaan rat- kea sen paremmin, eikä niin- kään hyvin kuin yleisäänestyk- sellä, niin miksi todellakin pi- tää kokousta, kun siihen mene- väät varat voitaisiin paljoa edul- lisemmin muuhun järjestötako- tuksiin käyttää?

Kokouksen sivuuttaminen tie- tyystikin voitaisiin tehdä ainoas- taan jäsenistön yleisäänestyksen kautta, koska kysymys on sään- töpykälän rikkomisesta, mutta kun ei kerran mitään suurem-

Uudistakaa tilauksenne ajoissa ettei lakkautus- ta lehden lähettämises- sä tule tapahtumaan!

Uudistakaa tilauksenne ajoissa ettei lakkautus- ta lehden lähettämises- sä tule tapahtumaan!

Seikkai, kensekai, shiseikai, kokuminto ja jikkokai ovat Japanin parlamentaariset puolueet, joiden periaatteellista ohjel- mista vallitettavasti emme lähemmin tiedä. Mutta käytännössä tiedämme seikkai- ja kensekai- puolueiden mieluum- min pulpetinkannella ja kensekai- koettavan ottaa seikkai- ja pulpe- tinkansia voidakseen himpun kesku- sella hekin. Kensekaiet myös pi- väät ohjelmassaan pykälää, jonka no- jalla vievät jokaisen parlamentti- noikkansa pistävään poliisin putka- n. Mutta kertonamme alusta tämä ju- tu.

Olemme siis Japanin parlamentissa — kuvitelkaamme niin — kesku- telemassa äänioikeuden yleistämise- tä, jota varten muuten tiedämme jikkokai-puolueen syntyneenkin. Pu- hujaavalle astuu parlamentin sta- n- sulin puhuja, kensekainen Saburo Shimada, joka ihmettelee, miksi sei- kukaikset eivät enää harasta yleis- äänioikeutta, vaan ovat taantumuksellisia. Juttelevat myös Uehara ja Kakamoto, jonka jälestä kensekaik- non Miki kysyy puhemies Oookai, että mitä tekemistä poliisilla ja santarmilla on näillä main Ooka- sano, että eipä häntä tiedä, mitä lähettää vahtimikko katsamaan Herrä Miki selitti edelleen, ettei tällä voi keskustella, jos ne koira- tännekin tuppeavat.

Parlamentti ei siis keskustellu, vaan rupesti alkansa kulkusi meil- le. Eräs kensekainen herras- miehen lähenti puhemies Oooka Jutei- lakeen hänen kanssaan. Seikkai- nra Akao otti kannen pulpetistaan ja olisi sillä sanonut muutamaa san- nan Ooan puhuttelulle, mutta kense- sekainen hra Tanaka tarttui tan- kasti hra Akao käsivarteen, jolloin syntyi isommanpuoleinen tappel- ta. Jotta parlamentti saisi aikaa ja ti- laisuutta alctun seurustelun jatka- miseen, lopetti puhemies istunnon puolekstoista tunniksi. Akao mää- rättiin menemään kirjuri- ja kootto- la saamaan kuritusta valtiopäivien häiritsemisestä, mutta Akao ei luo- nollisesti ollut niin tyla, että olisi mennyt syyhyttämään saamaan.

Kun alettiin uusi istunto, ehdotti seikkai- nra Iwasaki, että lykättäisiin parempin aikoihin tämän istun- man lähemmäksi tekkin. Mutta ei- loin kensekaiset, shisekaiset, iikka- kaiset ja muut mahdolliset kaise- rupeusivat lähemmään, että möst- Iwasakin Iwanekaisen esityksen y- väksymisestä ei saata olla puhetta kaun ja että istuntoa on jatkettava. Ja kun puhemies Ooka oli ookannut hemmettiin, eikä häntä mistään lop- detty, niin istutettiin kokuminto- varapuhemies johtamaan ja lähet- tää erinäisiä edustajia ookanna- takaa Oooka ja tuomaan hänet ja- kamaan keskustelua. Seikkai- nra lähtivät puhemiesensä peräs- siä lipettiin.

Ihmuuttu sinne kesken svaaboo- dan poliisikin miekka kupeella. Kensekainen hra Homma haukkui häntä patahaksiksi ja käski hänen homma- ta niin luunsa kuin lahtausseensa- kein mahdollisimman viikkelahti poli- sira Homma sai hommallensa kes- sekaiksen aatoveriensä innokkaas- kannatuksena, ja kun paikalle tuli poliisim vartiopäällikkö apumiehenä käskylläistään pelastamaan, niin lö- tyi hän päälliköltä lakki pois pästä ja miehet nurin pitkin pernaant- tonka tapahduttua herrat edustaja korkeimman omakäisesti veivät ni- poliisit kuin heidän päällikkönsäkin putkaen.

Eräälle arvosalalle virkavellel- me, vakajamalaiselle toimittajalle va- pautui onnettomuus, jota suuresti vi- litamme. Herrä Akao keskusteli pulpetinkannella hra Tanakan kans- sa innosti lehterillä istuvana virko- veljoimenne siinä määrin, että hän katsol asiakseen myös käydä tap- peluun. Hyppäsi alas salin, mutta ei päässyt tappelun alkunneen, kun- tuuli kolme vahtimestaria, jotka heit- tivät hänet ulos. Moien julki- sanan sortaminen parlamentin pu- lelta on lyrkästi paheskuttavaa.

Illalla oli parlamentin lähertyttä suuria mielienotsuksia. Saapui te- hantissa junrokaisia ja rikkenrot- toisia ynnä muita työläisiä, jotka sa- tovan niin kutsuttua palttua poliisii- estelytoimenpiteille ja "banaani- huutaen tunkeutuivat valtiopäivä- lon pihalle. Poliisim ankarasti ki- jotettua koko mielienotsuskokou- sen, mentiin jatkamaan sitä Hime- puistoon poliisien kettujaessa mi- hillään ja lyhdyillään puistoa.

Parlamentaarinen elämä Japanis- sa on siis vilkkuaanlaista. Sanotta- suomalaisia japanilaisten serkku- kusta emme me kuitenkaan osaa keskustella niin vakuuttavasti kuin Nousevan Auringon maassa. Sitä- meillä mielienkinto parlamentti- kohtaan onkin suuresti laskema- n.

Kel-Bii

JUTUN JATKOA

Seikkai, kensekai, shiseikai, kokuminto ja jikkokai ovat Japanin parlamentaariset puolueet, joiden periaatteellista ohjel- mista vallitettavasti emme lähemmin tiedä. Mutta käytännössä tiedämme seikkai- ja kensekai- puolueiden mieluum- min pulpetinkannella ja kensekai- koettavan ottaa seikkai- ja pulpe- tinkansia voidakseen himpun kesku- sella hekin. Kensekaiet myös pi- väät ohjelmassaan pykälää, jonka no- jalla vievät jokaisen parlamentti- noikkansa pistävään poliisin putka- n. Mutta kertonamme alusta tämä ju- tu.

Olemme siis Japanin parlamentissa — kuvitelkaamme niin — kesku- telemassa äänioikeuden yleistämise- tä, jota varten muuten tiedämme jikkokai-puolueen syntyneenkin. Pu- hujaavalle astuu parlamentin sta- n- sulin puhuja, kensekainen Saburo Shimada, joka ihmettelee, miksi sei- kukaikset eivät enää harasta yleis- äänioikeutta, vaan ovat taantumuksellisia. Juttelevat myös Uehara ja Kakamoto, jonka jälestä kensekaik- non Miki kysyy puhemies Oookai, että mitä tekemistä poliisilla ja santarmilla on näillä main Ooka- sano, että eipä häntä tiedä, mitä lähettää vahtimikko katsamaan Herrä Miki selitti edelleen, ettei tällä voi keskustella, jos ne koira- tännekin tuppeavat.

Parlamentti ei siis keskustellu, vaan rupesti alkansa kulkusi meil- le. Eräs kensekainen herras- miehen lähenti puhemies Oooka Jutei- lakeen hänen kanssaan. Seikkai- nra Akao otti kannen pulpetistaan ja olisi sillä sanonut muutamaa san- nan Ooan puhuttelulle, mutta kense- sekainen hra Tanaka tarttui tan- kasti hra Akao käsivarteen, jolloin syntyi isommanpuoleinen tappel- ta. Jotta parlamentti saisi aikaa ja ti- laisuutta alctun seurustelun jatka- miseen, lopetti puhemies istunnon puolekstoista tunniksi. Akao mää- rättiin menemään kirjuri- ja kootto- la saamaan kuritusta valtiopäivien häiritsemisestä, mutta Akao ei luo- nollisesti ollut niin tyla, että olisi mennyt syyhyttämään saamaan.

Kun alettiin uusi istunto, ehdotti seikkai- nra Iwasaki, että lykättäisiin parempin aikoihin tämän istun- man lähemmäksi tekkin. Mutta ei- loin kensekaiset, shisekaiset, iikka- kaiset ja muut mahdolliset kaise- rupeusivat lähemmään, että möst- Iwasakin Iwanekaisen esityksen y- väksymisestä ei saata olla puhetta kaun ja että istuntoa on jatkettava. Ja kun puhemies Ooka oli ookannut hemmettiin, eikä häntä mistään lop- detty, niin istutettiin kokuminto- varapuhemies johtamaan ja lähet- tää erinäisiä edustajia ookanna- takaa Oooka ja tuomaan hänet ja- kamaan keskustelua. Seikkai- nra lähtivät puhemiesensä peräs- siä lipettiin.

Ihmuuttu sinne kesken svaaboo- dan poliisikin miekka kupeella. Kensekainen hra Homma haukkui häntä patahaksiksi ja käski hänen homma- ta niin luunsa kuin lahtausseensa- kein mahdollisimman viikkelahti poli- sira Homma sai hommallensa kes- sekaiksen aatoveriensä innokkaas- kannatuksena, ja kun paikalle tuli poliisim vartiopäällikkö apumiehenä käskylläistään pelastamaan, niin lö- tyi hän päälliköltä lakki pois pästä ja miehet nurin pitkin pernaant- tonka tapahduttua herrat edustaja korkeimman omakäisesti veivät ni- poliisit kuin heidän päällikkönsäkin putkaen.

Eräälle arvosalalle virkavellel- me, vakajamalaiselle toimittajalle va- pautui onnettomuus, jota suuresti vi- litamme. Herrä Akao keskusteli pulpetinkannella hra Tanakan kans- sa innosti lehterillä istuvana virko- veljoimenne siinä määrin, että hän katsol asiakseen myös käydä tap- peluun. Hyppäsi alas salin, mutta ei päässyt tappelun alkunneen, kun- tuuli kolme vahtimestaria, jotka heit- tivät hänet ulos. Moien julki- sanan sortaminen parlamentin pu- lelta on lyrkästi paheskuttavaa.

Illalla oli parlamentin lähertyttä suuria mielienotsuksia. Saapui te- hantissa junrokaisia ja rikkenrot- toisia ynnä muita työläisiä, jotka sa- tovan niin kutsuttua palttua poliisii- estelytoimenpiteille ja "banaani- huutaen tunkeutuivat valtiopäivä- lon pihalle. Poliisim ankarasti ki- jotettua koko mielienotsuskokou- sen, mentiin jatkamaan sitä Hime- puistoon poliisien kettujaessa mi- hillään ja lyhdyillään puistoa.

Parlamentaarinen elämä Japanis- sa on siis vilkkuaanlaista. Sanotta- suomalaisia japanilaisten serkku- kusta emme me kuitenkaan osaa keskustella niin vakuuttavasti kuin Nousevan Auringon maassa. Sitä- meillä mielienkinto parlamentti- kohtaan onkin suuresti laskema- n.

Kel-Bii